

Entrevista a Josep Truyol

Rafael Gallego

Pep Truyol és empresari dels multicines Chaplin, promotor del "Cinema a la fresca" i cinèfil reaconsagrat.

Temps Moderns — Parli del seu avi, quina part de "culpa" va tenir en la seva afició al cinema?

Josep Truyol — El meu avi va muntar el primer cinema de Palma, el "cinematógrafo Truyol", després de quedar absolutament impressionat per l'invent Lumière a l'exposició de París de 1900. Poc després, quan es va inaugurar el Líric va haver de tancar en no poder aguantar la competència.

Jo, de petit, ja me passava per la sala de projecció, i supòs que això va influir molt a la meva afició.

T.M. Que me diu del Col·lectiu Cinema, com va sorgir, quins eren els seus objectius?

J.T. Ens vàrem juntar un grup de gent amb inquietuds culturals, i el que volíem sobretot era difondre el cinema, fer gaudir la gent i també fer-la pensar un poc. Al principi va ésser difícil, les reunions eren gairebé clandestines. De totes formes va ésser una època meravellosa de la qual tinc un boníssim record. Després, cadascú, va tirar per la seva banda, però tots hem intentat continuar lligats al món del cinema.

T.M. Vostè va triar el camí empresarial, però ha fet alguna cosa relacionada amb la realització, producció etc...?

J.T. Amb els primers doblers que vaig guanyar em vaig comprar una petita càmera que per aquells temps em va costar 30.000 pts. Amb això vaig començar a gravar. Després vaig fer curts amb Xesc Barceló (guionista de TV3).

T.M. Parlant d'un altre tema, com veu la situació actual del cinema, tant a Hollywood com a Europa i altres llocs?

J.T. Avui en dia quasi tot és pur espectacle. Trob a faltar pel·lícules que contin bones històries, guions de ferro com ara *Full Monty*.

Crec que aquesta situació es dona en part a l'avanç de la tècnica que, si bé per algunes coses funciona, també ens du a allò de cercar el "més difícil encara"; en quant a efectes especials, el que no aporta res artísticament. Malgrat això, a Europa encara es fan bones pel·lícules.

No hem d'oblidar que la majoria dels grans mestres del cinema han sorgit d'aquest continent com els grans moviments cinematogràfics (expressionisme, neorealisme). Quant al cinema espanyol, crec que darrerament s'estant fent coses molt guapes. Aquí, a les illes, pareix que les administracions estan posant de la seva part i això juntament als joves talents que estant sorgint pot donar el seu fruit.

T.M. Una curiositat, es mira totes les pel·lícules que estrena?

J.T. Moltes sí, però no totes. Normalment me les pas a les deu del matí abans que les vegi ningú.

T.M. De quina manera creu que li afectarà la imminent obertura del complex de Marratxí?

J.T. Crec que farà més mal als cinemes ubicats a centres comercials. Nosaltres tenim una clientela més o menys fixa i estam consolidats com a cinema "peatonal".

T.M. A Portugal, per exemple, totes les sales projecten en V.O.S. Per què a Espanya no? S'ha plantejat fer-ho?

J.T. És molt difícil bàsicament per dos motius, el primer, la potència de la indústria del doblatge en aquest país, el segon, que tenim un públic que no hi està acostumat. Crec que s'haurà de començar per posar-les en V.O.S a les pel·lícules emeses a la T.V.

T.M. Quin projectes té per al futur?

J.T. M'agradaria muntar un altre local amb tres o quatre sales, i que una d'aquestes es dedicàs al teatre, sobretot a la gent d'aquí que comença. Però això, empresarialment, és bastant difícil. També estic mirant d'ampliar al doble la pantalla on es projecta el cinema a la fresca.

T.M. Per acabar, una recomanació per al mes de febrer.

J.T. *Titànic*, una autèntica joia. ♦

